

Η Εκκλησία κατά την τελευταία Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής τιμά τη μνήμη της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Η οσία Μαρία είναι γνωστή κυρίως μέσα από τη λαϊκή φράση «μας παριστάνει την οσία Μαρία». Με τη φράση αυτή ο λαός μας, ο κατά κανόνα καλοπροαίρετος αλλά συνάμα και απληροφόρητος περί τα θέματα της πίστης του, προβάλλει άκρως αντιευαγγελική θέση.

Η οσία υπήρξε πόρνη της Αλεξάνδρειας, της μεγαλόπολης αυτής της Αιγύπτου, από την εφηβική της ηλικία και επί δεκαεπτά έτη. Η περιέργεια ή κάποιος άλλος λόγος την παρακίνησε να ταξιδέψει στα Ιεροσόλυμα μαζί με προσκυνητές και άλλους ταξιδιώτες. Το συναξάρι της δεν παραλείπει να αναφέρει ότι τα ναύλα και τα άλλα έξοδα του ταξιδιού της εξασφάλισε ασκώντας και εν πλω το επάγγελμά της. Το ταξίδι της αυτό θα αποτελούσε για τη Μαρία εφήμερη διέξοδο από την τραγική καθημερινότητα που βιώνουν οι περιφρονημένες ακόμη και σήμερα, όπως και τότε, γυναίκες της αγοραίας ικανοποίησης του γενετησίου ενστίκτου. Όμως συνέβη κάτι το συνταρακτικό! Η Μαρία συγκλονίστηκε από την αδυναμία της να εισέλθει στον ναό της Αναστάσεως του Σωτήρος, σε αντίθεση με το πλήθος των προσκυνητών που εισέρχονταν. Τι άραξε συνέβαινε; Ήταν τόση η αμαρτωλότητά της, ώστε μόνο αυτήν ο Θεός έκρινε ανεπιθύμητη;

Είναι αντίληψη προς την οποία ρέπουμε όλοι εμείς που κατηγοριοποιούμε τους αμαρτωλούς κατατάσσοντας στην κατώτερη στάθμη πόρνες και τελώνες παραβλέποντας ότι αυτοί δεν ήσαν ασυνήθεις συνομιλητές του Σωτήρα μας Χριστού. Και ήταν η συνάφεια εκείνη αρκετή για να εκτοξεύουν οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι βαρείες κατηγορίες κατά του Θεανθρώπου. Από την άλλη μήπως ήταν το εμπόδιο παρέμβαση στερητική της ελευθερίας της πόρνης, προκειμένου αυτή να συνέλθει και να πορευθεί το υπόλοιπο της ζωής της με μετάνοια; Σε κάθε περίπτωση παρέμβασης του Θεού στη ζωή ενός προσώπου οξεία εγείρεται η καταγγελία των κριτικά ισταμένων, προασπιστών δήθεν της ελευθερίας του προσώπου, το οποίο όμως δια της φιλοσοφίας τους αρνούνται. Ο Θεός παρεμβαίνει συχνά στη ζωή μας, η παρέμβαση όμως αυτή δεν έχει αιτιώδη συνέπεια. Άλλοι λαμβάνουν το μήνυμα και μετανοούν, άλλοι όμως απαξιούν ακόμη και να το αναγνώσουν. Η οσία Μαρία ανήκει στην πρώτη κατηγορία. Γιατί όμως ο Θεός της έδωσε αυτή την ευκαιρία; Γιατί έκρινε

πως στη Μαρία, σε αντίθεση με την επιπόλαια ανθρώπινη κρίση, «πιστών» και «απίστων», παρά την φοβερή ηθική κατρακύλα, είχε διασωθεί κάτι από την αρχική εικόνα του Πλάστου. Μ' αυτό ακριβώς αρχίζει και το απολυτικό της οσίας: «Εν σοι μήτηρ ακριβώς διεσώθη το κατ' εικόνα». Η πρώην πόρνη μετανοημένη αποφασίζει να αλλάξει ζωή. Πορεύεται στην έρημο ανατολικά του ποταμού Ιορδάνη και ζει οσιακά επί σαραντεπτά έτη. Μόνο περί το τέλος του βίου της ήλθε σε κοινωνία με τον ασκητή Ζωσιμά, από τον οποίο έλαβε τα άχραντα Μυστήρια και γνωστοποίησε σ' αυτόν τα του βίου της. Η Εκκλησία προβάλλει και άλλες πρώην πόρνες και μετέπειτα όσιες, όπως την Πελαγία και την Ταϊσία! Ασφαλώς είναι πολύ περισσότερες οι άγνωστες.

Γιατί επικράτησε μεταξύ του λαού η φράση «παριστάνει την οσία Μαρία»; Προφανώς επειδή μας είναι τρομακτικά δύσκολο να κατανοήσουμε το περί μετανοίας κήρυγμα του Ευαγγελίου. Κινούμαστε, ιδίως οι «πιστοί», με τη βεβαιότητα της σωτηρίας μας, καθώς έχουμε γαλουχηθεί με τα νάματα της πίστης από τη βρεφική ηλικία. Αισθανόμαστε εν πολλοίς ότι με την εν γένει συμπεριφορά μας έχουμε υποχρεώσει τον Θεό, ο οποίος οφείλει να ανταποδώσει τις «θυσίες» που έχουμε υποστεί για χάρη Του. Είμαστε οι «πρεσβύτεροι» γυιοί, που αγανακτούμε, επειδή ο Πατέρας ανατρέποντας την ανθρώπινη δικαιοσύνη δέχεται τόσο φιλόφρονα τον άσωτο υιό. Είμαστε οι εργάτες της γης, που αγανακτούμε, επειδή αμειβόμαστε, εμείς που σηκώσαμε τον κάματο της ημέρας και τον καύσωνα, το ίδιο μ' εκείνους που προσήλθαν στον αγρό λίγο πριν από τη δύση του ηλίου. Βέβαια η οσία Μαρία δεν άργησε τόσο πολύ να μετανοήσει. Υπάρχουν άλλες περιπτώσεις που προσβάλλουν βάνουσα το περί δικαίου ανθρώπινο αίσθημα. Η χαρακτηριστικότερη είναι αυτή του ληστή, που συσταυρώθηκε με τον Κύριο. Είναι ο μόνος, για τον οποία η μέλλουσα κρίση αποτελεί παρελθόν, σύμφωνα με τον λόγο του σταυρωμένου Κυρίου. Και εξασφάλισε τον Παράδεισο με ένα «μνήστητι» λίγο πριν παραδώσει την ψυχή του! Ποιος; Ο στυγερός εγκληματίας! Πόσο αδύναμοι είμαστε να συνειδητοποιήσουμε τη σημασία της λέξης πρώην μπροστά από τη λέξη πόρνη, τελώνης, φονιάς! Η ανθρώπινη δικαιοσύνη μετά βίας περιορίζει το μέγεθος της ποινής σε περίπτωση μεταμέλειας (πολύ διαφορετικής από τη μετάνοια) και καλής διαγωγής κατά τη διάρκεια της κράτησης. Όμως σε καμιά περίπτωση δεν διαγράφεται η πράξη του ενόχου, πράξη που σημαδεύει ανεξίτηλα την ύπαρξή του ως το τέλος του βίου. Ο Χριστός, ως υπέρτατος Κριτής των πράξεων και παραλείψεων των πλασμάτων Του, διαγράφει όλες τις αμαρτίες μας, αρκεί με συντριβή να τις αποθέσουμε επάνω Του. Αυτό είναι που προκαλεί διαχρονικά όχι μόνο απίστους αλλά και «πιστούς». Εμείς θέλουμε να πέφτει στα μάτια μας ο συνάνθρωπός μας, καθώς έχουμε την ψευδαίσθηση ότι η πτώση του συμβάλλει στη δική μας ανύψωση! Σε τελευταία ανάλυση η συγκατάβαση του Πλάστη προς το πλάσμα Του μας είναι ανυπόφορη. Αυτή η ηθική, η οποία καλλιεργήθηκε κυρίως στον προτεσταντικό κόσμο τείνει να μας κυριεύσει και να μας αφανίσει. Πόσες φορές είδαμε στη λογοτεχνία τους σκηνές αφάνταστης σκληρότητας έναντι άγαμης μητέρας. Πόσο συνέβαλε η αρρωστημένη αυτή ηθική στην τρομακτική αύξηση των εκτρώσεων, αφού οι αποδέκτες της θεωρούν πρωτεύουσα τη γνώμη της κοινωνίας και

δευτερεύουσα την εντολή του Θεού!

Η έλευση του Χριστού δεν έθεσε τέρμα στις κακίες του παλαιού κόσμου. Η πορνεία βρίσκεται σήμερα σε τρομακτική έξαρση! Στις φτωχές χώρες του πλανήτη είναι οι ίδιοι οι γονείς που προάγουν τα παιδιά τους, κορίτσια και αγόρια, προς εξασφάλιση των προς το ζην ή τα παραδίδουν σε προαγωγούς, προκειμένου να απαλλαγούν από δάνειο που στέκονται ανήμποροι να αποπληρώσουν. Σε άλλες χώρες οι προαγωγοί φυλακίζουν τα θύματά τους, τα οποία με όνειρα μεταναστεύουν για καλύτερη ζωή, έχοντας φροντίσει να αποσπάσουν απ' αυτά το διαβατήριο και άλλα έγγραφα. Και όλοι οι καθώς πρέπει των «χριστιανικών» χωρών κάνουν πως αγνοούν το πρόβλημα, που αποτελεί μάλιστα για όλες τις χώρες, ανεπτυγμένες και υπανάπτυκτες. Και όμως ανάμεσα στις τραγικές αυτές υπάρξεις που βιώνουν την αγριότερη μορφή καταπίεσης, τον διαρκή βιασμό, κάποιες καταφέρνουν και σήμερα να διασώζουν το «κατ' εικόνα», σε αντίθεση προς τους βιαστές τους. Το διασώζουν χάρη στην παρηρησία προς τον Κύριο των μετανοημένων πρώην πορνών Μαρίας, Πελαγίας, Ταϊσίας και πλήθος άλλων.

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

<http://antibaro.gr/node/3891>